

oplyser, at ministeriet for så vidt ikke har bemærkninger til det nævnte sociale forbrugerråd på baggrund af bestemmelserne i den kommunale styrelseslovgivning, idet en eventuel etablering af et sådant råd ikke vil medføre indskrænkninger i kommunalbestyrelsernes beslutningsmyndighed, da rådet efter det oplyste alene vil få tillagt rådgivende og henstillende funktioner.

Ud fra hensynet til effektiviteten i den kommunale forvaltning vil indenrigsministeriet dog finde det hensigtsmæssigt, at en eventuel pligt for kommunalbestyrelserne til at høre de pågældende råd søges begrænset til nærmere angivne grupper af sager, som rådene i særlig grad må anses at have interesse i.

Indenrigsministeriet henviser i denne forbindelse til bestemmelserne om skolenævn i § 27 i lov nr. 44 af 9. februar 1970 om styrelse af kommunernes skolevæsen og om virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v.

Indenrigsministeriet henstiller i øvrigt, at en eventuel fastsættelse af regler om pligt for kommunalbestyrelserne til at høre de omhandlede sociale forbrugerråd først vil ske efter forhandlinger med de kommunale organisationer.

Socialministeriet kan til det anførte tilføje, at man allerede i dag på det sociale område har forbrugerrepræsentation, f. eks. i form af beboerråd på plejehjem og forældrerepræsentation i bestyrelser m. v. på børne- og ungdomsforsorgens institutioner. Denne forbrugerrepræsentation må betragtes som et meget værdifuldt led i forvaltningen af institutionsområdet og vil blive videreført i bistandsloven.

Etablering af lokale sociale forbrugerråd sammensat af valgte repræsentanter, som kommunalbestyrelsen har pligt til at høre, må, som det fremgår af indenrigsministeriets henvisning til reglerne om skolenævn, forudsætte en lovændring, idet den sociale styrelseslov ikke indeholder hjemmel til at etablere sådanne råd med den virkning, at der pålægges de folkevalgte kommunale råd en pligt til at høre, før der træffes beslutning.

Uanset om man skaber hjemmel til at etablere sådanne råd, må det imidlertid være væsentligt at fastholde de folkevalgte kommunale repræsentanters ansvar for for-

valtningen inden for det sociale område, således at dette ansvar ikke forflygtiges. Endvidere må man — således som det også er anført af indenrigsministeriet — finde frem til en afgrænsning af det område, hvor kommunalbestyrelsen (eller det sociale udvalg) har pligt til at høre.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at inddrage forbrugerråd i behandlingen af sager vedrørende enkeltpersoner, hvor bl. a. hensynet til klienten vil tale imod, at en yderligere instans inddrages med den virkning, at sagsbehandlingen kunne blive mindre effektiv, hvortil yderligere kommer diskretionshensynet over for klienten.

Det område, der herefter vil være tilbage, er spørgsmål af mere generel og principiel karakter. Hvornår et spørgsmål må betragtes som værende af mere generel karakter, vil imidlertid i vidt omfang bero på et skøn, og det måtte således være kommunalbestyrelsen selv, der skulle skønne over, om spørgsmålet havde denne karakter og dermed, om der var pligt til at høre.

Man finder det på denne baggrund ikke hensigtsmæssigt at etablere lokale sociale forbrugerråd med kompetence som foreslået.

Derimod vil der også med de gældende styrelsesregler være mulighed for, at kommunalbestyrelsen (og det sociale udvalg) kan inddrage en bredere kreds af forbrugere i arbejdet, bl. a. på det sociale område, i det omfang kommunalbestyrelsen (eller det sociale udvalg) finder det ønskeligt eller nødvendigt. Den enkelte kommunalbestyrelse vil således også kunne etablere egentlige forbrugerråd til støtte i arbejdet, men det bør efter socialministeriets opfattelse være det enkelte folkevalgte organ med ansvar for den sociale forvaltning der skønner, om og i hvilket omfang der er behov for at inddrage en sådan bredere kreds i behandlingen af spørgsmål af mere generel karakter.

Der vil være mulighed for eventuelt at tydeliggøre dette ved at indføje en bestemmelse herom i bistandsloven.

Spørgsmål 139:

Gælder der med hensyn til ydelse af lompengene m. v. de samme regler, uanset om eleverne er anbragt i børne- og ungdomshjem eller i familiepleje? Såfremt spørgs-